

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, pošt. schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 7. 2004, č. j. 11 Az 163/2003 – 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 13. 7. 2004, č.j . 11 Az 163/2003 – 19, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 4. 2003, č.j. OAM-1228/VL-07-K04-2000, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného bylo rozhodnuto tak, že se žalobci neuděluje azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo vysloveno, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, v níž nesouhlasil s napadeným rozsudkem. V kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Městský soud v Praze usnesením ze dne 14. 1. 2005, č. j. 11 Az 163/2003 – 40, zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti a současně uložil žalobci, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o doklad, že je v řízení zastoupen advokátem, a to předložením originálu plné moci s ověřenými podpisy zmocnitele a zmocněnce, nebo o doklad, že žalobce má vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost.

Poté byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu jednak k rozhodnutí o kasační stížnosti proti rozsudku ze dne 13. 7. 2004 s tím, že je podána opožděně, a jednak proti usnesení ze dne 14. 1. 2005. Kasační stížnost podaná proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2005, č. j. 11 Az 163/2003 – 40, je u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. 4 Azs 147/2005.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že napadený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 7. 2004, č. j. 11 Az 163/2003 – 19, byl stěžovateli doručen do vlastních rukou dne 16. 7. 2004, což stěžovatel potvrdil vlastnoručním podpisem, jak vyplývá z připojené doručky. Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek stanovených v § 102 a násl. s. ř. s. k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu, nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, a nebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, je třeba vycházet z toho, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen v pátek dne 16. 7. 2004. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v sobotu dne 17. 7. 2004 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 30. 7. 2004 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený den – pátek – se svým označením shoduje s označením dne, který určuje její počátek, jímž je den doručení napadeného rozhodnutí stěžovateli, tedy pátek dne 16. 7. 2004. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 30. 7. 2004 byla kasační stížnost předána soudu nebo zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, a nebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána stěžovatelem osobně v podatelně Městského soudu v Praze dne 3. 9. 2004, tedy opožděně.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 7. 2004, č. j. 11 Az 163/2003 – 19, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace by se pak již nemusel zabývat ani nedostatkem povinného zastoupení stěžovatele advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s. a konstatuje, že úkony soudu, které směřovaly k odstranění tohoto nedostatku se za situace, kdy sama kasační stížnost proti rozsudku byla podána opožděně, jeví jako nadbytečné.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že rozsudkem ze dne 24. 10. 2005, č. j. 4 Azs 147/2005 – 57, byla zamítnuta kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2005, č. j. 11 Az 163/2003 – 40, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl a také se jím nezabýval.

O náhradě nákladů řízení bylo Nejvyšším správním soudem za použití § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla podána opožděně.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu